

การกำกับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวสืบสวนเชิงจิตวิทยา เรื่อง “ ปะ-ติ-ต-เศษ (DENIAL) ”
DIRECTING OF PHOTOGRAPHY FOR PSYCHOLOGICAL SUSPENSE SHOT FILM
“ PA-TID-SAID (DENIAL) ”

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวสืบสวนเชิงจิตวิทยา เรื่อง “ ปะ-ติ-ต-เศษ (DENIAL) ”
DIRECTING OF PHOTOGRAPHY FOR PSYCHOLOGICAL SUSPENSE SHOT FILM
“ PA-TID-SAID (DENIAL) ”

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวสืบสวนเชิงจิตวิทยา
เรื่อง “ ปะ-ติด-เศษ (DENIAL) ”

DIRECTING OF PHOTOGRAPHY FOR PSYCHOLOGICAL
SUSPENSE SHOT FILM “ PA-TID-SAID (DENIAL) ”

นักศึกษา

ธัญชชา คมไพบุลย์สิน

รหัสประจำตัว

62020301

ปริญญา

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ

ปีการศึกษา

2565

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แห มังกรวงษ์

(ผศ.ดร.แห มังกรวงษ์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่ 30 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวสืบสวนเชิงจิตวิทยา
เรื่อง “ ปะ-ติด-เศษ (DENIAL) ”

DIRECTING OF PHOTOGRAPHY FOR PSYCHOLOGICAL
SUSPENSE SHOT FILM “ PA-TID-SAID (DENIAL) ”

นักศึกษา

ธนัชชา คมไพบูลย์สิน

รหัสประจำตัว

62020301

ปริญญา

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

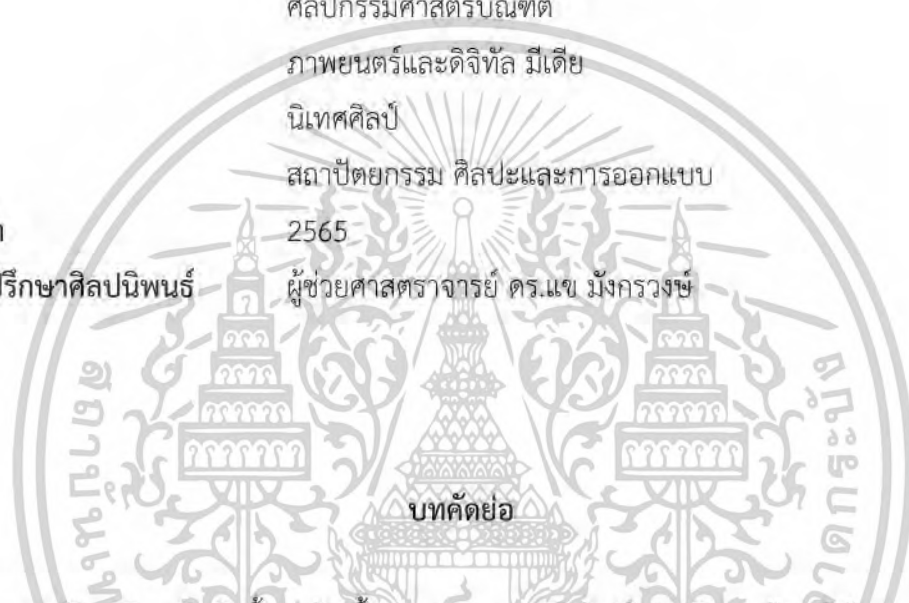
สถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ

ปีการศึกษา

2565

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แห มังกรวงษ์

ภาพยนตร์ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ถูกสร้างขึ้นมาจากความสนใจใคร่รู้ส่วนตัวของข้าพเจ้าในการกำกับภาพที่จะสร้างอารมณ์และเป็นสื่อกลางของการส่งความรู้สึกและข้อมูลของภาพยนตร์ให้ผู้ชมอย่างถูกต้อง ซึ่งข้าพเจ้ามีความต้องการที่จะทดลองถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการถ่ายภาพ ด้วยเทคนิคที่จะทำให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมกับภาพยนตร์มากขึ้น อีกทั้งข้าพเจ้ามีความตั้งใจที่จะส่งข้อมูลที่ค่อนข้างซับซ้อนผ่านการตีความและออกแบบภาพ ให้ผู้ชมสามารถรับข้อมูลและตีความออกมาได้ง่าย พร้อมกับได้รับความบันเทิงไปพร้อมกันอย่างลงตัว ภาพยนตร์สั้นเรื่อง ปะ-ติด-เศษ (DENIAL) ข้าพเจ้านั้นได้รับแรงบันดาลใจมาจากตนเองที่เคยผ่านประสบการณ์เรื่องการปฏิเสธความจริงเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนนั้นเคยเป็น ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เป็นสิ่งที่คอยย้ำเตือนตัวข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ว่าเราต้องยอมรับความผิดพลาดที่เกิดขึ้น และไม่มายึดติดอยู่กับสิ่งที่ผิดจงเรียนรู้และแก้ไขมัน

โดยภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้ใช้สัดส่วนของภาพที่เป็น 2.35:1 ซึ่งตรงกับความต้องการของทีมที่อยากจะให้ภาพนั้นรู้สึกอึดอัดเหมือนกับเวลาเรานั้นไม่ยอมรับความจริงก็จะมีความรู้สึกอึดอัดในใจเหมือนกัน และเมื่อเรายึดติดจมปักอยู่กับอดีตสิ่งแวดล้อมเราก็จะรู้สึกหตุหตุไม่มีสีสันเหมือนกับมุมมองของชนในภาพยนตร์สั้นเรื่อง ปะ-ติด-เศษ (DENIAL)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ที่ให้คำแนะนำ และแนวทางในการปรับปรุงศิลปนิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบคุณคณาจารย์ ที่สั่งสอนวิชาความรู้ ถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ความรู้ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน และเกิดการพัฒนาในผลงานเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณทีมงานทุกท่านทั้งที่อยู่เบื้องหน้า และเบื้องหลังที่ร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ออกมาจนเสร็จสมบูรณ์ ทั้งผู้ที่รับฟังปัญหา และผู้ที่ให้คำปรึกษาในด้านต่างๆ จวบจนกระทั่งให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นอย่างดี จนผลงานสำเร็จลุล่วงตามแผนที่วางไว้และ

ขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้าที่คอยสนับสนุน คอยผลักดันและคอยเป็นกำลังใจให้ในทุกๆด้าน ทุกช่วงเวลา ตลอดจนสนับสนุนด้านการเงินในการพัฒนาศิลปนิพนธ์เรื่องนี้

ประโยชน์ทุกประการที่เกิดขึ้นในโครงการวิจัยนี้ เป็นผลมาจากความกรุณา และอนุเคราะห์ของท่านที่กล่าวมาข้างต้น ทางคณะผู้จัดทำโครงการรู้สึกเป็นเกียรติ และซาบซึ้งอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ธันชชา คมไพบุลย์สิน

27 เมษายน 2566.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์โครงการ	1
1.3 ขอบเขตโครงการ	1
1.4 ลักษณะโครงการ	1
1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	3
2.1 ศึกษาการกำกับภาพ	3
2.1.1 แนวคิดของการกำกับภาพ	3
2.1.2 Depth of Field	4
2.1.3 การจัดองค์ประกอบของภาพ	6
2.1.4 Blocking	11
2.2 ศึกษาเทคนิคการจัดแสงและสี	14
2.2.1 แสงและเงา	14
2.2.2 อารมณ์และความหมายของสี	14
บทที่ 3 บทภาพยนตร์	19
3.1 บทภาพยนตร์	19
บทที่ 4 การเตรียมการก่อนถ่ายทำ	47
4.1 ขั้นตอนการเตรียมงานก่อนถ่ายทำ (preproduction)	47
4.1.1 การวางแผนก่อนการถ่ายทำ	47
4.1.2 Shot list	47
4.1.3 สถานที่ถ่ายทำ location	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 Block shot	58
4.1.5 test scene	59
4.1.6 Call Sheet	61
4.1.7 Budget Plan	62
บทที่ 5 กระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์ production	63
5.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ	63
5.2 Breakdown Shooting Script สำหรับวันถ่ายทำ	64
5.3 การถ่ายทำฉากในห้องอาบน้ำ	67
5.4 การถ่ายทำฉากภายนอกบ้าน	68
5.5 การถ่ายทำฉากภายในบ้าน	69
5.6 การถ่ายทำฉากภายในบ้านกลางคืน	69
บทที่ 6 กระบวนการหลังถ่ายทำภาพยนตร์ post production	70
6.1 การแก้ไขในภาพยนตร์	70
บทที่ 7 บทสรุป และข้อเสนอแนะ	79
7.1 บทสรุปของการทำศิลปนิพนธ์	79
7.2 ข้อเสนอแนะของการทำศิลปนิพนธ์	79
7.2.1 กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์	79
7.2.2 กระบวนการเตรียมถ่ายทำ	79
7.2.3 กระบวนการถ่ายทำ	80
7.2.4 กระบวนการหลังการถ่ายทำ	80
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก ก เอกสารเพิ่มเติม	82
ภาคผนวก ข เอกสารเพิ่มเติม	85
ภาคผนวก ค เอกสารเพิ่มเติม	91
ประวัติผู้เขียน	93

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1.1 แสดงตัวอย่างระยะความลึกของเลนส์กล้อง	5
ภาพที่ 1.2 แสดงภาพตัวอย่างกฎสามส่วน	6
ภาพที่ 1.3 แสดงภาพตัวอย่างเส้นนำสายตา	6
ภาพที่ 1.4 แสดงภาพตัวอย่างฉากในที่มืด	7
ภาพที่ 1.5 แสดงภาพตัวอย่างสายตาดัวละคร	7
ภาพที่ 1.6 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้กรอบเน้นความสำคัญ	8
ภาพที่ 1.7 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้ขนาดของกำแพงในการเล่าเรื่อง	8
ภาพที่ 1.8 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้สีสันได้อย่างสอดคล้องกลมกลืน	9
ภาพที่ 1.9 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้การจัดสมดุลแบบกึ่งกลาง	9
ภาพที่ 1.10 แสดงภาพตัวอย่างที่ถ่ายระยะใกล้	10
ภาพที่ 1.11 แสดงภาพตัวอย่างที่ลดความสำคัญของตัวแบบ	10
ภาพที่ 1.12 แสดงภาพตัวอย่างการวางตำแหน่งของนักแสดง	11
ภาพที่ 1.13 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้รูปทรงวงกลม	12
ภาพที่ 1.14 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม	12
ภาพที่ 1.15 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้รูปสามเหลี่ยม	12
ภาพที่ 1.16 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้เส้นตรง	13
ภาพที่ 1.17 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้เส้นทแยง	13
ภาพที่ 1.18 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้เส้นโค้ง	13
ภาพที่ 2.1 แสดงภาพตัวอย่างการใช้สีแดงสื่ออารมณ์	15
ภาพที่ 2.2 แสดงภาพตัวอย่างการใช้สีชมพูสื่ออารมณ์	15
ภาพที่ 2.3 แสดงภาพตัวอย่างการใช้สีส้มสื่ออารมณ์	15
ภาพที่ 2.4 แสดงภาพตัวอย่างการใช้สีเหลืองสื่ออารมณ์	16
ภาพที่ 2.5 แสดงภาพตัวอย่างการใช้สีเขียวสื่ออารมณ์	16
ภาพที่ 2.6 แสดงภาพตัวอย่างการใช้สีฟ้าสื่ออารมณ์	16
ภาพที่ 2.7 แสดงภาพตัวอย่างการใช้สีม่วงสื่ออารมณ์	17
ภาพที่ 2.8 แสดงภาพตัวอย่างการใช้สีแทนคาแรคเตอร์	17
ภาพที่ 4.1 แสดงภาพบรรยากาศภายนอกของบ้านสองใจ	55
ภาพที่ 4.2 แสดงภาพบรรยากาศรอบตัวบ้านของบ้านสองใจ	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 แสดงภาพบรรยากาศบ้านชั้นล่างของบ้านสองใจ	56
ภาพที่ 4.4 แสดงภาพบรรยากาศห้องโถงชั้นสองของบ้านสองใจ	56
ภาพที่ 4.5 แสดงภาพบรรยากาศห้องนอนตัวละครแม่ของบ้านสองใจ	57
ภาพที่ 4.6 แสดงภาพบรรยากาศห้องน้ำชั้นสองของบ้านสองใจ	57
ภาพที่ 4.7 แสดงภาพบรรยากาศห้องบำบัด	57
ภาพที่ 4.8 แสดงภาพบรรยากาศการ block shot	58
ภาพที่ 4.9 แสดง test scene 1	59
ภาพที่ 4.10 แสดง test scene 2	60
ภาพที่ 4.11 แสดง Call Sheet	61
ภาพที่ 4.12 แสดง Budget Plan	62
ภาพที่ 5.1 ภาพอุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกภาพ	63
ภาพที่ 5.2 ภาพอุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกภาพ	63
ภาพที่ 5.3 แสดงคิวถ่ายทำของคิว 1	64
ภาพที่ 5.4 แสดงคิวถ่ายทำของคิว 2	65
ภาพที่ 5.5 แสดงคิวถ่ายทำของคิว 3	66
ภาพที่ 5.6 แสดงตอนถ่ายทำฉากห้องบำบัด	67
ภาพที่ 5.7 แสดงตอนถ่ายทำฉากวันเกิด	68
ภาพที่ 5.8 แสดงทิศทางของพระอาทิตย์	68
ภาพที่ 5.9 แสดงตอนถ่ายทำฉากในบ้าน	69
ภาพที่ 5.10 แสดงตอนถ่ายทำฉากในห้องน้ำ	69
ภาพที่ 6.1 ภาพหลังการแก้สี 1	70
ภาพที่ 6.2 ภาพหลังการแก้สี 2	71
ภาพที่ 6.3 ภาพหลังการแก้สี 3	71
ภาพที่ 6.4 ภาพหลังการแก้สี 4	72
ภาพที่ 6.5 ภาพหลังการแก้สี 5	72
ภาพที่ 6.6 ชุดภาพหลังการแก้สี 1	73
ภาพที่ 6.6 ชุดภาพหลังการแก้สี 2	74
ภาพที่ 6.6 ชุดภาพหลังการแก้สี 3	75
ภาพที่ 6.6 ชุดภาพหลังการแก้สี 4	76
ภาพที่ 6.6 ชุดภาพหลังการแก้สี 5	77
ภาพที่ 6.6 ชุดภาพหลังการแก้สี 6	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4.1 ตารางแสดง shot list 1	47
ตารางที่ 4.2 ตารางแสดง shot list 2	48
ตารางที่ 4.3 ตารางแสดง shot list 3	48
ตารางที่ 4.4 ตารางแสดง shot list 4	49
ตารางที่ 4.5 ตารางแสดง shot list 5	49
ตารางที่ 4.6 ตารางแสดง shot list 6	50
ตารางที่ 4.7 ตารางแสดง shot list 7	50
ตารางที่ 4.8 ตารางแสดง shot list 8	51
ตารางที่ 4.9 ตารางแสดง shot list 9	51
ตารางที่ 4.10 ตารางแสดง shot list 10	52
ตารางที่ 4.11 ตารางแสดง shot list 11	52
ตารางที่ 4.12 ตารางแสดง shot list 12	53
ตารางที่ 4.13 ตารางแสดง shot list 13	53
ตารางที่ 4.14 ตารางแสดง shot list 14	54
ตารางที่ 4.15 ตารางแสดง shot list 15	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ถูกสร้างขึ้นมาจากความสนใจใคร่รู้ส่วนตัวของข้าพเจ้าในการกำกับภาพที่จะสร้างอารมณ์และเป็นสื่อกลางของการส่งความรู้สึกและข้อมูลของภาพยนตร์ให้ผู้ชมอย่างถูกต้อง ซึ่งข้าพเจ้ามีความต้องการที่จะทดลองถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการถ่ายภาพ ด้วยเทคนิคที่จะทำให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมร่วมกับภาพยนตร์มากขึ้น อีกทั้งข้าพเจ้ามีความตั้งใจที่จะส่งข้อมูลที่ค่อนข้างซับซ้อนผ่านการตีความและออกแบบภาพให้ผู้ชมสามารถรับข้อมูลและตีความออกมาได้ง่าย พร้อมกับได้รับความบันเทิงไปพร้อมกันอย่างลงตัว

ภาพยนตร์ศิลปะนิพนธ์นี้ ปะ-ติด-เศษ (DENIAL) ข้าพเจ้านั้นได้รับแรงบันดาลใจมาจากตนเองที่เคยผ่านประสบการณ์เรื่องการปฏิเสธความจริงเพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเองซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนนั้นเคยเป็น ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เป็นสิ่งที่คอยย้ำเตือนตัวข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ว่าเราต้องยอมรับความผิดพลาดที่เกิดขึ้น และไม่มายึดติดอยู่กับสิ่งที่ผิดจงเรียนรู้และแก้ไขมัน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อถ่ายภาพให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงอารมณ์และความรู้สึกของภาพยนตร์
2. เพื่อถ่ายทอดข้อมูลเพื่อตีความจากบทภาพยนตร์ผ่านการกำกับภาพ เพื่อสื่อแนวคิดและความหมาย

1.3 ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์สั้น ความยาวไม่เกิน 30 นาที ถ่ายทำและลำดับภาพด้วยระบบดิจิทัลในอัตราส่วน 2.35:1 ความละเอียด UHD 4k

1.4 ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวสืบสวนเชิงจิตวิทยา (Psychological Suspense) เกี่ยวกับการปฏิเสธที่จะยอมรับความจริง โดยมีการกำกับภาพในลักษณะเชิงจิตวิทยาโดยเน้นไปในทางด้านการเงินธนาคารของผู้ชมที่มีผลในการตีความด้านความรู้สึกผ่านการถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 แนวทางบรรลุปเป้าหมาย

1.5.1 Preproduction

1. ศึกษาข้อมูลเรื่องจิตวิทยา เพื่อนำมาปรับใช้กับการกำกับภาพ
2. รวบรวมข้อมูลที่ศึกษาไว้เพื่อมาออกแบบงานภาพให้เข้ากับเรื่องราว
3. ค้นหาภาพยนตร์ตัวอย่างที่เหมาะสมกับภาพยนตร์
4. ทำรายการช็อต และ ออกแบบมุมภาพจากบทภาพยนตร์
5. หาสถานที่ถ่ายทำที่เหมาะสม และ จัดวางมุมภาพ
6. เตรียมงานจัดแสง และออกแบบแปลนการวางไฟ
7. จัดทำบทเพื่อการถ่ายทำแผนและจัดตารางการถ่ายทำ
8. Block Shot
9. ทดลองถ่ายทำฉากที่ยากออกมาเป็น Test-Scene

1.5.2 Production

1. เตรียมอุปกรณ์การถ่ายทำอุปกรณ์กล้อง ไฟและอุปกรณ์บันทึกเสียง
2. ถ่ายทำภาพยนตร์

1.5.3 Postproduction

1. เช็ค Footage
2. ปรับแต่งสีในภาพยนตร์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ชมได้เข้าใจและได้รับข้อมูลที่ถูกต้องตามความต้องการของผู้กำกับ
2. สามารถกำกับภาพที่เข้าถึงอารมณ์ของภาพยนตร์ให้ส่งไปถึงผู้ชมได้
3. สร้างความบันเทิงแก่ผู้ชมผ่านการถ่ายภาพ
4. ผู้ชมเข้าใจและยอมรับว่าตนเองนั้นเคยปฏิเสธความจริงเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ในกระบวนการสร้างภาพยนตร์จำเป็นต้องมีการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อรองรับกับงานภาพที่ต้องการจะสื่อออกมา และช่วยให้การสร้างภาพยนตร์นั้น อยู่ในแนวทางที่ไปถึงเป้าหมายได้อย่างครบถ้วน โดยข้าพเจ้าและสมาชิกกลุ่มมีความสนใจที่จะสร้างภาพยนตร์สั้นแนวสืบสวนเชิงจิตวิทยา สะท้อนให้ผู้ชมเห็นถึงมุมมองของผู้ป่วยทางจิต โดยมีการกำกับภาพในลักษณะเชิงจิตวิทยาโดยเน้นไปในทางด้านการจินตนาการของผู้ชมที่มีผลในการตีความด้านความรู้สึกผ่านการถ่ายภาพ ข้าพเจ้าในฐานะผู้กำกับภาพ ได้ค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การศึกษาเทคนิคการกำกับภาพ และการศึกษาเทคนิคการจัดแสงและสี

2.1. ศึกษาเทคนิคการกำกับภาพ

2.1.1 แนวคิดของการกำกับภาพ

Cinematography is not about creating beautiful shots (ผู้กำกับภาพไม่ได้สร้างภาพที่สวยงาม) การถ่ายภาพยนตร์นั้นควรที่จะสร้างความสมดุลระหว่างเรื่องราวและอารมณ์ ให้เป็นไปตามสิ่งที่ควรจะเป็น ควรจะทำให้คนดูเข้าถึงอารมณ์และจดจ่อไปกับภาพยนตร์มากกว่าเรื่องอื่น ผู้กำกับภาพที่ดีจะสามารถถ่ายภาพออกมาให้เหมาะสมกับภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ เพื่อควบคุมอารมณ์ของผู้ชมได้

it's not about the technology (ไม่เกี่ยวกับเทคโนโลยี) ผู้กำกับภาพควรใส่ใจเรื่องเทคนิคแนวคิดมากกว่าอุปกรณ์เทคโนโลยี โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่มีทุนต่ำ ยิ่งควรมุ่งเน้นเทคนิค เพื่อจะทำให้ได้ภาพตามต้องการในงบประมาณที่จำกัด

have a reason to move the camera (มีเหตุผลทุกการเคลื่อนไหว)

ทุกการเคลื่อนไหวมีความละเอียดอ่อน ที่สามารถเปลี่ยนอารมณ์ของภาพนั้นได้อย่างชัดเจน ผู้กำกับภาพควรพิจารณาถึงอารมณ์ของเนื้อเรื่อง ความสมดุลของอารมณ์ ไม่ใช้การเคลื่อนไหวโดยไร้เหตุผล จะทำให้อารมณ์ของภาพยนตร์นั้นไม่สมดุล

have a style that suits the project (หาสไตล์ที่เหมาะสมกับงาน) การสร้างภาพยนตร์

ผู้กำกับภาพต้องพยายามหาสิ่งที่เหมาะสมกับงานมากที่สุด คำนึงถึงสิ่งที่ควรจะเป็น ไม่ใช่ความชอบส่วนตัวเป็นหลักในการตัดสินใจ จึงจะทำให้ภาพยนตร์นั้นออกมาสมบูรณ์ได้

2.1 The BEST Cinematography Advice From Roger Deakins (His Philosophy of Cinematography) , 5 มกราคม 2565 -

แหล่งที่มา https://www.youtube.com/watch?v=p6zWyxNrHO0&t=923s&ab_channel=AlterCine

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

create a sense of reality with the light (สร้างความรู้สึกสมจริงด้วยแสง)

ผู้กำกับภาพควรจะจัดแสงให้ออกมาสมจริง เพื่อให้ผู้ชมได้จดจ่ออยู่กับเรื่องราว โดยไม่สนใจเรื่องอื่นมากเกินไป จะทำให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในเรื่องที่เขาเชื่อ เนื่องจากมีลักษณะเหมือนโลกจริงที่เขาเคยเห็น

plan as much as you can , be ready to adapt (วางแผนให้มากที่สุดแต่พร้อมปรับตัว) การถ่ายทำภาพยนตร์ สิ่งที่สำคัญที่สุด คือการวางแผนการทำงานและการเตรียมตัวให้พร้อมทุกสถานการณ์ ผู้กำกับภาพที่ดีควรที่จะมีแผนสำรองและพร้อมที่จะแก้ปัญหาอยู่เสมอ เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงที่จะเกิดข้อผิดพลาด ทำให้สามารถถ่ายทอดงานนั้นออกมาได้อย่างสมบูรณ์

think about how you want the audience to feel (อยากให้ผู้ชมรู้สึกอย่างไร) ผู้กำกับภาพควรคำนึงถึงผู้ชม ว่าผู้ชมควรจะได้รับความรู้สึกอะไรหรือแบบไหน และจะได้รับอย่างไร จะต้องมองหาวิธี ลองสังเกตสิ่งรอบตัว ใช้ความรู้สึกและเหตุผลในการตัดสินใจ

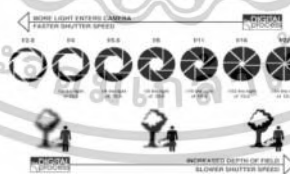
consider why and where you're placing the camera (พิจารณาเหตุผลและสถานที่ที่คุณวางกล้องไว้) ตำแหน่งและระยะของกล้องมีความสำคัญที่จะสื่ออารมณ์ของภาพให้ออกมาดีได้ และยังส่งผลถึงเรื่องการแสดง จะสังเกตได้ว่าการที่เราใช้เลนส์ 100 mm. กับ lens 50 mm. นั้น ทำให้นักแสดงมีความรู้สึกที่ต่างกัน เป็นเชิงความรู้สึกทางจิตวิทยา

2.1.2 Depth of Field

ความลึกของภาพยนตร์หรือที่เรียกว่า Depth of Field เป็นพื้นที่ที่คนทำภาพยนตร์ นำมาใช้เพื่อการเล่าเรื่องมาอย่างยาวนาน นับตั้งแต่ที่ภาพยนตร์ถือกำเนิดขึ้น พื้นที่ดังกล่าวที่ปรากฏในเฟรมภาพ ได้ท้าทายให้คนทำภาพยนตร์หาวิธีแก้ปัญหาเพื่อสร้างเทคนิคให้เกิดขึ้นใหม่ๆ อยู่ตลอด ผู้กำกับที่มีชื่อเสียงมากมายที่ได้รับการยกย่องไม่ว่าจะเป็น Francis Ford Coppola, Steven Spielberg, Abbas Kiarostami, Theo Angelopoulos, Jean-Luc Godard, Hou Hsiao Hsien, Claude Chabrol, Ingmar Bergman, Tati, William Wyler, Eisenstein, John Ford, Jean Renoir, Yasujiro Ozu, Murnau เป็นต้น ทั้งหมดพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าพวกเขาได้เอาชนะข้อจำกัดทางภาพยนตร์ที่เกิดขึ้นมาตลอดได้อย่างมีชั้นเชิงและมีเทคนิคจนกลายเป็นสไตล์ที่ทำให้เราต้องหันมาสนใจและศึกษาเทคนิคเหล่านั้น

ความลึกในภาพยนตร์เป็นองค์ประกอบทางภาพอย่างหนึ่งที่คนทำภาพยนตร์สนใจมาตลอด คนทำภาพยนตร์สนใจกับเรื่องการดึงดูดให้ผู้ชมสนใจกับภาพที่ปรากฏบนจอเป็นอย่างมาก จะพบว่าเทคนิคที่ใช้เพื่อเรียกร้องความสนใจนั้นมีมากมาย เป็นเครื่องมือที่คนทำภาพยนตร์นำมาใช้เพื่อสร้างให้เหมาะกับเรื่องราวที่ต้องการจะเล่าและสื่อความหมาย ความลึกเป็นหนึ่งในเครื่องมือดังกล่าว ที่ทำให้ภาพบนจอมีความเป็นสามมิติเกิดเส้นเปอร์สเปคทีฟที่แยกพื้นที่ภายในฉากได้ Jean Louis Comolli 1 บอกว่า ความลึกทำให้ออกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยามให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์มีพลังกว่าสื่ออื่นๆ อย่างภาพจิตรกรรมหรือละครเวที การใช้ความลึกเป็นรูปแบบหนึ่งของความพยายามของคนทำภาพยนตร์ในการจะเลียนแบบธรรมชาติ ซึ่งมีรูปแบบหรือเทคนิคมากมายในการเลียนแบบธรรมชาติ เช่น การใช้เลนส์ 35-50 มม.ซึ่งให้มุมมองของการมองเห็นได้ใกล้เคียงกับธรรมชาติในการมองของมนุษย์มากที่สุด หรือกระทั่งการเกิดของฟิล์มสีซึ่งทำให้คนทำหนังหลายคนหันมาสนใจการใช้สีมากขึ้น จนทำให้ภาพยนตร์ขาวดำถูกมองข้ามและละเลยจนเกือบจะไม่มีภาพยนตร์ที่ถ่ายด้วยฟิล์มขาวดำเลยในเวลาต่อมา สุดท้ายเทคนิคการใช้ความลึก เป็นเครื่องมือที่ดีเพราะมันสามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่ายและสะดวกที่สุด เพราะความลึกมันเกิดขึ้นในภาพทันทีที่เราวางกล้องและบันทึกภาพ อีกทั้งธรรมชาติการมองของผู้ชมสามารถสังเกตพื้นที่ดังกล่าวได้ชัดเจนที่สุด ความลึกจึงเป็นเทคนิคที่คนทำภาพยนตร์ไม่ต้องสร้างขึ้นมา แต่ขึ้นอยู่กับแต่เลนส์ที่จะนำพื้นที่ดังกล่าวมาใช้งานอย่างไร ความลึกในภาพยนตร์จึงมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของภาพ ซึ่งภาพถือเป็นส่วนที่สำคัญมากในภาพยนตร์ เพราะภาพจะทำหน้าที่ในการเล่าเรื่องจากตัวอักษรที่คนเขียนบทสร้างสรรค์ขึ้นมา ภาพที่ถ่ายออกมาจะต้องทำให้คนดูเข้าใจอย่างง่าย ๆ คือเมื่อผู้ชมได้ชมสามารถเข้าใจได้ในทันที ผู้กำกับจึงเป็นคนที่สำคัญที่ไม่ใช่ แค่งำกับนักแสดงแต่ยังต้องกำกับคนดูหรือควบคุมผู้ชมให้เข้าใจในสิ่งที่ตนเองต้องการได้ เหมือนที่ Orson Welles ทำไว้ในภาพยนตร์หลายๆ เรื่องของเขา Burch 2 บอกว่าการดึงความสนใจไม่จำเป็นต้องใช้ภาพที่อยู่ในเฟรมเท่านั้น บางครั้งความสนใจอยู่นอกเฟรม โดยที่ผู้ชมไม่เคยรับรู้มาก่อน ดังนั้นคนทำภาพยนตร์คือที่เก่งจะต้องหาเทคนิคที่น่าสนใจในการดึงความสนใจเหล่านั้นให้มาอยู่ในเฟรมให้ได้หัวใจของภาพยนตร์คือการสื่อสารด้วยภาพ คนทำหนังจึงต้องสนใจสิ่งที่จะไปปรากฏบนจอเพื่อให้ผู้ชมได้มอง บางครั้งการเข้าใจธรรมชาติการมองของมนุษย์เป็นสิ่งที่คนทำภาพยนตร์ควรจะเข้าใจเพราะเป็นสัญชาตญาณที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคน โดยธรรมชาติแล้วผู้ชมจะชอบดูสิ่งที่สามารถให้ข้อมูลได้หรือสนใจเฉพาะส่วนที่มีความเคลื่อนไหว เช่น สายตาที่สามารถขยับไปมาได้ ผู้กำกับที่มีความสามารถมีความเข้าใจต่อการนำเสนอว่าอะไรควรอยู่ในภาพและควรอยู่อย่างไร

ภาพที่ 1.1 แสดงตัวอย่างระยะความลึกของเลนส์กล้อง

2.2 The BEST Cinematography Advice From Roger Deakins (His Philosophy of Cinematography) , 5 มกราคม 2565 .

แหล่งที่มา https://www.youtube.com/watch?v=p6zWyxNrHO0&t=923s&ab_channel=AlterCine

2.3 Focusing on Depth of Field and Lens Equivalents , 18 มีนาคม 2565

แหล่งที่มา https://www.youtube.com/watch?v=lte9pa3RtUk&t=97s&ab_channel=FilmmakerIQ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้เขียนได้ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 ศึกษาการจัดองค์ประกอบของภาพ

กฎสามส่วน ในการถ่ายภาพเราจะใช้กฎสามส่วนเพื่อช่วยให้วางตัวแบบได้โดดเด่น และสามารถบอกได้ทันทีว่า ตัวแบบคืออะไรจะสื่อสารอะไร ซึ่งในงานภาพยนตร์ก็เช่นกัน กฎสามส่วนได้ใช้อยู่เสมอ การจัดวางหนึ่งในสามส่วนหรือการวางตัวแบบบนจุดตัด ช่วยให้ความสนใจไปหยุดที่ตัวแบบในทันทีที่สื่อสารได้ ชัดเจนว่าในเรื่องกำลังทำอะไร หรือเกิดอะไรขึ้น ซึ่งในงานภาพยนตร์จะมีการเติมองค์ประกอบและรายละเอียด ในจุดอื่นด้วย แต่จะเบลอหรือไม่ชัดเท่ากับตำแหน่งของตัวแบบหลัก

ภาพที่ 1.2 แสดงภาพตัวอย่างกฎสามส่วน

เส้นนำสายตา เส้นนำสายตาจะถูกวางเพื่อให้เน้นความสำคัญไปยังตัวละคร หรือตำแหน่งที่ต้องการจะเล่าเรื่องซึ่งในบางฉากตัวแบบอาจจะดูไม่มีความสำคัญ มีพื้นที่ในฉากน้อย ขนาดเล็ก แต่เส้นนำสายตาจะทำหน้าที่ดึงสายตาของผู้ชมไปยังตัวละครในฉาก เพื่อให้รู้ว่าบางอย่างกำลังจะเกิดขึ้น ซึ่งผู้กำกับภาพสามารถใช้รูปแบบการจัดวางเส้นนำสายตา เพื่อนำสายตาของผู้ชมไปยังภาพที่ต้องการ ดึงไปยังจุดสนใจภาพ

ภาพที่ 1.3 แสดงภาพตัวอย่างเส้นนำสายตา

แสงและโคมไฟ ในภาพยนตร์ฟอร์มใหญ่จะมีบางฉากที่เหตุการณ์ในเรื่องเกิดในที่มืด ที่แสงน้อย ในบ้านเรือนหรือตัวอาคาร จะเห็นว่าภาพยนตร์เหล่านั้นได้มีการเติมเฟรมให้สมดุลด้วยการใช้แสง ลองสังเกตดู ถ้าภาพยนตร์เรื่องไหนที่มีการดำเนินเรื่องตอนกลางคืนหรือต้องการให้โทนสีหรืออิมแบคคาร์ค จะมีการใช้โคมไฟ เทียนหรือเตาผิงเพื่อสร้างความสมดุลให้กับภาพ

2.4 10 การจัดองค์ประกอบที่เรียนรู้ได้จากภาพยนตร์เพื่อประยุกต์ใช้ในการถ่ายภาพ , 29 มกราคม 2565

<https://www.photoschoolthailand.com/10-cinematic-compositions-for-improving-photography-1/>
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.4 แสดงภาพตัวอย่างฉากในที่มืด

สายตาของตัวละคร ในบางฉากของภาพยนตร์ อาจไม่ได้นำเสนอเส้นสายในภาพเลย แต่จากฉากที่เห็นทำให้รู้และเข้าใจได้ว่า ตัวดำเนินเรื่องหรือความสำคัญของเรื่องอยู่ตรงจุดไหน ในกรณีนี้คือการใช้สายตาของตัวประกอบที่อยู่ในฉาก โดยสายตาของตัวประกอบจะมองไปยังจุดเดียวกันเพื่อสื่อสารว่ากำลังมีจุดสนใจและกิจกรรมบางอย่างที่กำลังเกิดขึ้น

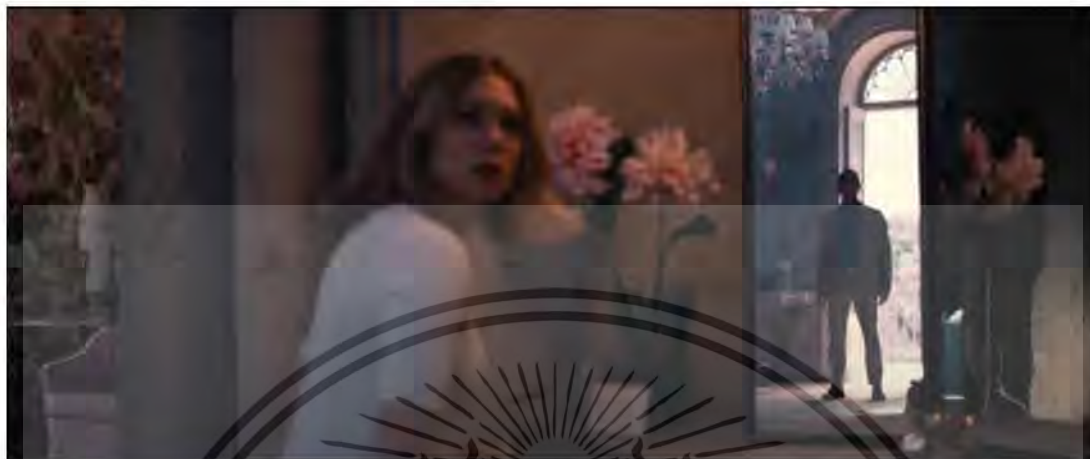

ภาพที่ 1.5 แสดงภาพตัวอย่างสายตาตัวละคร

2.5 10 การจัดองค์ประกอบที่เรียนรู้ได้จากภาพยนตร์เพื่อประยุกต์ใช้ในการถ่ายภาพ , 29 มกราคม 2565

แหล่งที่มา <https://www.photoschoolthailand.com/10-cinematic-compositions-for-improving-photography-1/>
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรอบภาพเน้นความสำคัญ กรอบภาพที่มีในฉากจะช่วยกำหนดและบ่งบอกความสำคัญของเรื่องในขณะนั้น โดยตัวละครอาจจะดูไม่โดดเด่น แต่เมื่อใส่กรอบภาพเข้าไปจะทำให้ผู้ชมมองฉากนั้นแล้วจะเข้าใจได้ทันทีว่าจุดสำคัญของเรื่องอยู่ตำแหน่งใด

ภาพที่ 1.6 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้กรอบเน้นความสำคัญ

ขนาดอ้างอิงในการเล่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับขนาด ในการเล่าเรื่องที่ต้องมีขนาดเข้ามาเกี่ยวข้องนั้น การใช้ขนาดอ้างอิงในภาพจึงเป็นเรื่องสำคัญ โดยฉากที่บอกถึงขนาดความยิ่งใหญ่หรืออุปสรรคที่ขวางกั้น สามารถเอาชนะได้ยาก จะมีการสื่อสารโดยใช้ขนาดเพื่อเป็นตัวเล่าเรื่อง ในกรณีที่เราอยากจะทำภาพ เพื่อเล่าเรื่องหรือสื่อสารถึงขนาด เราก็ต้องหาขนาดอ้างอิงในภาพเพื่อให้ผู้ชมสามารถจินตนาการได้ถึงขนาดจริงที่เราเห็น ซึ่งเราอาจจะใช้ตัวบุคคล บ้านเรือน หรือรถก็ได้

ภาพที่ 1.7 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้ขนาดของกำแพงในการเล่าเรื่อง

2.6 10 การจัดองค์ประกอบที่เรียนรู้ได้จากภาพยนตร์เพื่อประยุกต์ใช้ในการถ่ายภาพ , 29 มกราคม 2565

แหล่งที่มา <https://www.photoschoolthailand.com/10-cinematic-compositions-for-improving-photography-1/>
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีสันเพื่อสร้างความสอดคล้องและกลมกลืนของเรื่องราว นอกจากจะใช้โทนสีภาพในเรื่องที่สัมพันธ์กัน องค์ประกอบภาพในฉาก ทั้งอุปกรณ์ เครื่องใช้ เสื้อผ้า ได้รับการออกแบบมาเพื่อให้เข้ากันดูกลมกลืน ซึ่งในการใช้สีอาจจะเป็นสีที่มาจากโทนเดียวกัน หรือเป็นการใช้ความสัมพันธ์ของสีคู่ตรงข้ามเพื่อสื่อสารด้านความรู้สึกและบรรยากาศที่เกิดขึ้นระหว่างตัวละครภายในเรื่อง ซึ่งเมื่อเราดูภาพยนตร์และสังเกตเรื่องการใช้สีเราจะเห็นว่าสีสันที่ใช้และโทนสีจะกลมกลืนและสื่อสารอารมณ์ไปในทางเดียวกัน ความอบอุ่น ความสดใส หรือความอึมครึมขุ่นมัว ก็จะสื่อสารผ่านการใช้สีเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 1.8 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้สีสันได้อย่างสอดคล้องกลมกลืน

จัดสมดุลแบบกึ่งกลาง เมื่อจัดองค์ประกอบให้ตัวแบบอยู่จุดกึ่งกลางของภาพ ก็จะได้ทันทีถึงความสำคัญที่เกิดขึ้นว่าเกิดขึ้นกับตัวละครทั้งยังสื่อสารอารมณ์ของตัวละครนั้นโดยตรง ซึ่งการจัดสมดุลจะช่วยให้ผู้ชมรู้สึกถึงความเป็นธรรมชาติของอารมณ์ที่เกิดขึ้นไปด้วย

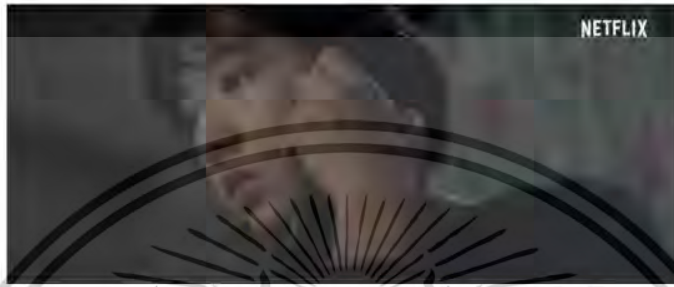

ภาพที่ 1.9 แสดงภาพตัวอย่างที่ใช้การจัดสมดุลแบบกึ่งกลาง

2.7 10 การจัดองค์ประกอบที่เรียนรู้ได้จากภาพยนตร์เพื่อประยุกต์ใช้ในการถ่ายภาพ , 29 มกราคม 2565 .

แหล่งที่มา <https://www.photoschoolthailand.com/10-cinematic-compositions-for-improving-photography-1/>
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้การจัดภาพแบบเต็มเฟรมถ่ายระยะใกล้เพื่อเน้นจุดและรายละเอียดสำคัญของเรื่องราว การเข้าใกล้ตัวแบบเพื่อให้เห็นตัวแบบชัดขึ้น หรือการจัดให้ใบหน้าของตัวแบบหรือวัตถุสิ่งของนั้นมีพื้นที่เป็นส่วนมากของภาพ เป็นการสื่อสารได้ถึงรายละเอียดและให้ความสำคัญว่าสิ่งที่อยู่ในฉากนั้นมีความสำคัญ สีของที่เห็นสำคัญต่อเรื่องราวโดยสารสำคัญนั้นจะเชื่อมโยงไปยังฉากต่อไปหรือเป็นประเด็นเฉลยเรื่องราวในตอนท้าย เวลาดูภาพยนตร์และเห็นฉาก Close-up เราอาจจะต้องดูอย่างละเอียดเพื่อเชื่อมโยงดูว่าสิ่งนั้นหรือฉากนั้นจะนำความสำคัญไปยังตอนต่อไปอย่างไรบ้าง

ภาพที่ 1.10 แสดงภาพตัวอย่างที่ถ่ายระยะใกล้

ให้ตัวแบบเล็กกว่าพื้นที่ทั้งหมดโดยรอบให้ความรู้สึกต้อย อ่อนแอไม่มีความสำคัญ นอกจากจัดองค์ประกอบเพื่อให้เห็นความสำคัญของตัวแบบแล้ว ในงานภาพยนตร์ความไม่สำคัญหรือการสื่อสารออกมาถึงความไม่สำคัญ ไร้อำนาจ อ่อนแอ จำเป็นต่อเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอด้วยเช่นกัน ในกรณีที่ต้องลดความสำคัญหรือให้รู้สึกถึงความไร้ตัวตน อ่อนแอ สามารถทำได้โดยกำหนดขนาดของตัวแบบให้น้อยกว่าพื้นที่ 1 ใน 3 และถ่ายมุมกว้าง ให้ภาพชัดทั้งภาพ โดยเมื่อมองแล้วผู้ชมจะรู้ว่าตัวละครตัวใดสำคัญแต่ตัวละครในฉากนั้นจะให้ความรู้สึกต้อย อ่อนแอ ไม่มีความสำคัญ มีความไม่มั่นใจ ดังนั้นในการถ่ายภาพถ้าต้องการให้ตัวแบบมีความสำคัญ ก็ให้ตัวแบบมีสัดส่วนในภาพที่มากขึ้นดูมีขนาดใหญ่ขึ้นก็จะดึงดูดสายตาได้ดีขึ้น

ภาพที่ 1.11 แสดงภาพตัวอย่างที่ลดความสำคัญของตัวแบบ

2.8 10 การจัดองค์ประกอบที่เรียนรู้ได้จากภาพยนตร์เพื่อประยุกต์ใช้ในการถ่ายภาพ , 29 มกราคม 2565 .

แหล่งที่มา <https://www.photoschoolthailand.com/10-cinematic-compositions-for-improving-photography-1/>
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้